

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210503
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613210503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Stanislava Kuzmu - Autobusová doprava S. K., miesto podnikania Závažná Poruba, Okružná 473, IČO: 37 379 411, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 4330/31, proti žalovanému A. I., U.. XX. X. XXXX, trvale bytom A., N. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2469,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2469,72 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2469,72 eura od 23. 3. 2014 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2469,72 eura od 2. 7. 2013 do 3. 7. 2013, s a z a s t a v u j e .

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

O trovách konania a trovách štátu b u d e rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11. 10. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 2469,72 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2469,72 eura od 2. 7. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 17. 6. 2013 vykonával jazdu autobusom Scania Irizar, EVČ: LM-349 BU na ceste č. 18 v smere z Liptovského Hrádku na Liptovský Mikuláš. Pri Obci Podtureň bola v tom čase vykonávaná rekonštrukcia vozovky, pričom od auta, idúceho pred ním, zn. Peugeot 206, EVČ: RA 468 AS, ktorého majiteľom je žalovaný, spod kolies odletela skala do čelného skla autobusu, v dôsledku čoho došlo k jeho poškodeniu. Preto bol nútený zabezpečiť výmenu čelného skla. Za sklo a montáž zaplatil dňa 22. 6. 2013 10.691,15 zlotých, čo predstavuje 2469,72 eura. V čase jazdy v autobuse sedeli aj svedkovia G. D. K. N. L., ktorí svojimi vyhláseniami potvrdili spôsob poškodenia čelného skla. Rovnako spôsob poškodenia čelného skla potvrdil vodič automobilu zn. Peugeot 206 A. I.. Ihneď po škodovej udalosti spísali záznam o dopravnej nehode, ktorým potvrdili správnosť údajov preukazujúcich poškodenie čelného skla. Následne si uplatnil u vedľajšieho účastníka nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla žalovaného, a to dňa 1. 7. 2013, pričom vedľajší účastník mu listom zo dňa 9. 7. 2013 oznámil, že uplatnený nárok odmieta uznať. Voči uvedenému listu sa dňa 23. 7. 2013 odvolal, pričom vedľajší účastník listom zo dňa 2. 8. 2013 opätovne odmietol uhradiť škodu. Listom zo dňa 30. 8. 2013 predložil vedľajšiemu účastníkovi aj stanovisko U. R. E., útvaru dohľadu nad finančným trhom, zo dňa 16. 7. 2013. Listom zo dňa 10. 9. 2013 odmietol vedľajší účastník poskytnúť poisťné plnenie.

Žalovaný výhrady k podanej žalobe nemal, poukázal však na to, že škodu spôsobenú žalobcovi má zaplatiť poisťovňa alebo cestári, nie on.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trval.

Na súdnom pojednávaní dňa 23. 7. 2014 vzal žalobca žalobu v časti úrokov z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2.469,72 eura od 2. 7. 2013 do 3. 7. 2013 späť.

Vedľajší účastník na strane žalovaného v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 7. 3. 2014, uviedol, že nárok, uplatnený žalobcom, v celom rozsahu neuznáva. V konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla ev. č. RA-468 AS. Pre jednoznačné preukázanie zodpovednosti žalovaného nestačí vyhlásenie poisteného a poškodeného o vzniku škodovej udalosti, nakoľko takéto vyhlásenie nemá charakter hodnoverného dôkazu o tom, že čelné sklo na motorovom vozidle poškodeného bolo poškodené v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka je objektívna, teda na jej vznik nie je potrebné zavinené protiprávne konanie. Postačuje preukázanie, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existencia kauzálného nexu medzi nimi. Žalobca však nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla žalovaného a škodou, ktorá mu vznikla. V prípade, ak by mal súd za to, že príčinná súvislosť je preukázaná, je návrh potrebné zamietnuť z dôvodu existencie liberálnych dôvodov na strane žalovaného. Skalka, ležiaca na vozovke, je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné, za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Z uvedeného dôvodu navrhol podanú žalobu zamietnuť.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý zobral termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom súdnom pojednávaní. Vedľajší účastník na strane žalovaného žiadal svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlniť a súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalobca pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že autobus viedol z Liptovského Hrádku v smere na Podtureň. Na úseku ho predbiehal C. I.. Keď ho predbehol, vyletela mu spod kolies skalka. Hneď to zbadal, začal na neho blikať, trúbiť a on zastavil. Po zastavení mu aj povedal, že počul, ako niečo buchlo. Cesta sa vtedy opravovala, bolo tam dosť skaliek. Po zastavení sa zoznámili, C. I. sa nijakým spôsobom nezdráhal, spísali záznam o dopravnej nehode. Dovtedy C. I., ani žalovaného, nepoznal, žalovaného vidí prvý krát na súdnom pojednávaní. V autobuse sedel aj N. L. a G. D.. G. D. bol osoba náhodná, ktorú nepoznal, oslovil ho, či ho nemôže zvieŕ do Okoličného. N. L. sa zaučal, keďže si robil vodičské oprávnenie na autobus, teda ho poznal. Pri ceste vychádzal zo Závažnej Poruby a následne sa vracal do Závažnej Poruby. Škodovú udalosť nahlásil osobe, ktorá sa mu stará o uvedené záležitosti a ona to nahlásili poisťovní. Od L. a D. si pýtal čestné prehlásenia vtedy, keď poisťovňa napísala, že škodu hradíť nebude. Prehlásenia pripravila pracovníčka, ktorá mu zabezpečuje styk s poisťovňou, oni ich podpísali. Cesta sa vtedy rekonštruovala, strhával sa asfalt, nový asfalt tam ešte natiiahnutý nebol. Žalovaného ohľadne náhrady škody nekontaktoval. Faktúru za opravu skla zaplatil dodávateľovi ihneď po vykonaní opravy v hotovosti, vo výške uvedenej na faktúre. Čelné sklo si dal opraviť v Poľsku, nakoľko predtým, keď sa mu stalo to isté, tak mal zaplatiť 7000 eur. V minulosti, keď si dal sklo opraviť v Poľsku, tak ho to stálo menej a poisťovňa mu to v celom rozsahu uhradila. Polícia sa ku škodovej udalosti nevolala, nakoľko škoda nepresiahla zákonom stanovenú výšku. C. I. žiadne výhrady k priebehu škodového deja nemal, bez výhrad podpísal záznam o dopravnej nehode.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že jeho brat, C. I., prišiel domov a povedal mu, že mal kolíziu. On mu povedal, aby urobil príslušné kroky, aby došlo k náprave. Motorové vozidlo EVČ: RA-468 AS je jeho. Brat mu opísal kolíziu tak, ako to uviedol žalobca. Viac sa o tom nerozprávali. Poisťovní udalosť nenahlasoval, bol ju asi nahlásiť brat.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to čestnými prehláseniami G. D. a N. L., uplatnením nároku na náhradu škody, záznamom o dopravnej nehode, osvedčeniami o evidencii motorových vozidiel účastníkov, fotokópiou tachografu, zápisom o ohliadke poškodeného motorového vozidla, oznámením poisťovne o riešení škodovej udalosti zo dňa 9. 7. 2013, odvolaním žalobcu zo dňa 23. 7. 2013, oznámením poisťovne o riešení škodovej udalosti zo dňa 2. 8. 2013, odvolaním žalobcu zo dňa 30. 8. 2013, oznámením poisťovne o riešení škodovej udalosti zo dňa 10. 9. 2013, stanoviskom Útvaru dohľadu nad finančným trhom U. R. E. zo dňa 16. 7. 2013, čestným prehlásením C. I., škodovým spisom Kooperatívy poisťovne, a. s. Vienne Insurance Group číslo: 9558718768, kurzovým lístkom, výsluchom svedkov G. D., N. L. K. C. I., zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobca je vlastníkom a držiteľom motorového vozidla, autobus diaľkový, zn. Scania Irizar, EVČ: LM-349 BU. Žalovaný je vlastníkom a držiteľom motorového vozidla zn. Peugeot 206, EVČ: RA-468 AS.

Podľa kotúču z tachografu, na motorovom vozidle žalobcu EVČ: LM-349 BU bola dňa 17. 6. 2013 vykonávaná cesta zo Závažnej Poruby do Závažnej Poruby, so začiatkom o 8.20 hod. a ukončením o 19.50 hod. V čase od 18.30 hod. do 19.20 hod. jazda vykonávaná nebola. Podľa záznamu o dopravnej nehode, ku škodovej udalosti došlo dňa 17. 6. 2013 o 18.30 hod. na ceste z Liptovského Hrádku do Liptovského Mikuláša (Podtureň) medzi vozidlami žalobcu a žalovaného, a to tak, že z vozidla žalovaného odskočila skala do čelného skla vozidla žalobcu, pričom poškodené bolo čelné sklo. Dňa 3. 7. 2013 bolo doručené Kooperatíve poisťovni, a. s. Vienna Insurance Group uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody. Ohliadka motorového vozidla žalobcu bola vykonaná Slovexpertou, s. r. o. dňa 19. 6. 2013, pričom ako spôsob opravy bola uvedená výmena. Faktúrou číslo Nr FP/10/13, vystavenou dňa 22. 6. 2013, bolo Maj-Glass, s. c. žalobcovi fakturované sklo a jeho oprava na Scaniu Irizar v celkovej výške 10.691,15 zlotých. Podľa kurzového lístka Y. V. R., bol kurz poľského zlotého k euru ku dňu 21. 6. 2013 4,3289.

Kooperatíva poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group dňa 9. 7. 2013 žalobcovi oznámila, že ním uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady, nakoľko vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého údajne malo dôjsť ku vzniku škody, nemohol ani pri vynaložení maximálneho úsilia zabrániť vzniku škody. Zároveň nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EVČ: RA-468 AS. Predložené súhlasné vyhlásenie vodiča motorového vozidla, ktoré údajne malo poškodiť čelné sklo a vodiča poškodeného motorového vozidla nemá charakter preukázania okolností vzniku škody. Dňa 23. 7. 2013 žalobca Kooperatíve oznámil, že sa odvoláva proti rozhodnutiu uzatvoriť poisťovnú udalosť bez nároku na poisťné plnenie. Do hlásenia uviedol aj svedkov, ktorí videli odskočenie skaly do čelného skla autobusu. Požiadaval o opätovné prehodnotenie poisťnej udalosti. Dňa 2. 8. 2013 poisťovňa žalobcovi oznámila, že pristúpila k prešetreniu správnosti postupu likvidácie škodovej udalosti a zastáva názor, že nie sú naplnené predpoklady, stanovené Občianskym zákonníkom, pre zodpovednosť vodiča motorového vozidla EVČ: RA-468 AS za vznik škody. Na jednoznačné preukázanie zodpovednosti nestačí zhodné vyhlásenie poisteného a poškodeného, ako ani čestné prehlásenia svedkov, ktoré nemajú charakter hodnoverného dôkazu preukazujúceho, že sklo bolo poškodené práve skalou odskočenou spod kolies poisteného. Listom zo dňa 30. 8. 2013 žalobca oznámil poisťovni, že nemôže súhlasiť s jej vysvetlením o nemožnosti poisťného plnenia a požiadaval o opätovné prehodnotenie žiadosti. Dňa 10. 9. 2013 poisťovňa žalobcovi oznámila, že poistený (resp. vodič) si počas prevádzky vozidla v danom čase a na danom mieste nemôže byť vedomý odskočenia predmetu od vedeného motorového vozidla, teda nie je možné objektívne preukázať, že skalka, ktorá poškodila čelné sklo, bola odmrštená prevádzkou motorového vozidla poisteného. Vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého údajne malo dôjsť ku vzniku škody, nemohol ani pri vynaložení maximálneho úsilia zabrániť vzniku škody. Zároveň nebolo preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EVČ: RA-468 AS.

G. D. v čestnom prehlásení uviedol, že dňa 17. 6. 2013 sedel na prednom sedadle v autobuse Scania Irizar, EVČ: LM-349 BU smerom do Liptovského Mikuláša a jasne videl, ako odletela skala do čelného skla autobusu od kolesa pred ním idúceho motorového vozidla a sklo následne prasklo. Rovnaké skutočnosti uviedol v čestnom prehlásení aj N. L. C. I. v čestnom prehlásení zo dňa 5. 6. 2014 uviedol, že dňa 17. 6. 2013 na ceste z Liptovského Hrádku do Liptovského Mikuláša viedol motorové vozidlo zn. Peugeot 206, EVČ: RA-468 AS, ktorého vlastníkom je jeho brat A. I.. Od vozidla náhodne odskočila skalka od pravého zadného kolesa do čelného skla autobusu Scania Irizar, EVČ: LM-349 BU,

pričom došlo k poškodeniu čelného skla autobusu. Uvedenú skutočnosť nemohol akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, ani zvrátiť. Je si vedomý, že motorové vozidlo spôsobilo škodu vo výške približne 2500 eur, ktorá by mala byť uhradená z povinného zmluvného poistenia vozidla.

Svedok N. L. pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná, nakoľko bývajú v rovnakej obci. Bol so žalobcom na futbale autobusom, a keď sa vracali odletela od auta skalka. Žalobca začal trúbiť, blikať a auto zastavil. Žalobca mal rozbité predné čelné sklo. Sedel na sedadle za vodičom, zo sedadla mal na cestu rozhľad. Skalku priamo odskočiť nevidel, ale počul ju buchnúť. Nemal pocit, že by žalobca vodiča osobného motorového vozidla, z ktorého skalka odskočila, poznal. Jednalo sa navyše o vozidlo, ktoré malo cudziu evidenčnú značku. Pri rozhovore žalobcu a vodiča vonku nebol. V tom čase sa v mieste udalosti robila cesta, bol tam vybratý asfalt. Skalka mohla vyletieť len z vozidla, ktoré bolo pred nimi. Nepamätá, či v čase nárazu bolo v protismere nejaké vozidlo. Auto žalovaného bolo jediné auto pred nimi. V kolóne ďalej boli aj iné autá, avšak je vodič a vie, ako skalka vyletí.

Svedok G. D. pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná ako dopravcu, len z počutia. Čakal na autobusovej zástavke v Liptovskom Hrádku a keď prišiel autobus, poprosil žalobcu, či by ho neodviezol do Okoličného. V autobuse sedel na pravej strane, za žalobcom sedel svedok. Za Liptovským Hrádkom robili vozovku. Predbiehalo ich auto, strieborný Peugeot, ktorý bol na 99 % Maďar. Počul ranu. Žalobca začal trúbiť, blikať svetlami a šofér vozidla zastal. Pri ich rozhovore nebol. Niečo spisovali, alebo si vymieňali informácie. K udalosti došlo približne o 17.30 hod. Auto žalovaného zaregistroval vtedy, keď bolo približne 5 metrov pred autobusom. Buchnutie počul vtedy, keď bolo auto približne pred autobusom, ešte nebolo ani celé zaradené vo svojom jazdnom pruhu. Vtedy nešlo veľa áut, pred nimi mohlo byť približne 4 až 5 áut, oproti nešlo veľa áut. Keď vodič predbiehal, mal dostatočnú viditeľnosť na to, aby mohol predbiehať. Ako vodič vie odhadnúť ako skalka odskočí, je si na sto percent istý, že to bolo od auta žalovaného. V tom čase opravovali cestu, povrch bol obrúsený. V čase, kedy ich auto predbiehalo, iné vozidlo pred autobusom nebolo, Peugeot sa zaradil priamo pred autobus. Ďalšie vozidlo bolo pred autobusom možno 50 až 60 metrov. Nevidel predmet, ktorý rozbil čelné sklo, počul len ranu.

Svedok C.Á. I. pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že šoféroval auto smerom od Liptovského Hrádku na Podtureň. Pri predbiehaní autobusu žalobcu odskočila skalka do predného skla autobusu. Mal otvorené okno, počul to, následne začal aj žalobca trúbiť. Zastal a spísali záznam, čím vec považoval za vybavenú. Škodovú udalosť bol nahlásiť aj v poisťovni. Predtým žalobcu nepoznal. Skalka odskočila vtedy, keď sa už zaraďoval pred autobus. Oproti nešli žiadne autá, nakoľko by nebol predchádzal. Skalka nemohla odskočiť z iného auta, nakoľko oproti žiadne auto nešlo. V jeho jazdnom pruhu taktiež nebolo auto pred autobusom, nakoľko za autobusom išiel dosť dlho, keďže čakal skončenie zákazu predbiehania. Nemal žiadnu pochybnosť o tom, že skalka odskočila od vozidla, ktoré šoféroval. V autobuse boli aj iné osoby, on však komunikoval len so žalobcom. Na ceste bol štrk, lebo niečo opravovali.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2.469,72 eura od 2. 7. 2013 do 3. 7. 2013 zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej časti späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Y. V. R. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, po vykonaní čiastočnom späťvzati, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla žalovaného, ktorá mu vznikla odskočením skalky spod kolies vozidla žalovaného do čelného skla, ktoré poškodila. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je osobitným druhom zodpovednosti za škodu. Pre vznik zodpovednostného vzťahu sa pritom vyžaduje vznik udalosti, vyvolanej osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a vznikom škody. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, preto sa pre vznik zodpovednostného vzťahu nevyžaduje zavinenie. Pre vzniku zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nie je potrebné preukázať porušenie právnej povinnosti škodcu, nakoľko na vznik zodpovednostného vzťahu sa vyžaduje len vznik škody, ktorá bola vyvolaná osobitnou povahou, ktorá je vlastná prevádzke dopravných prostriedkov. V zmysle zákonného ustanovenia § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla, ktorým sa rozumie osoba, ktorá má právnu a súčasne i faktickú možnosť disponovať s predmetným motorovým vozidlom. Súd mal v konaní preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, nakoľko v čase vzniku škody (aj doposiaľ), bol vlastníkom a držiteľom motorového vozidla ev. č. EA 468 AS. Uvedená skutočnosť bola preukázaná z osvedčenia o evidencii motorového vozidla a nebola medzi účastníkmi sporná. Žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno, keďže preukázal všetky atribúty vzniku zodpovednostného vzťahu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd mal v konaní preukázaný vznik udalosti, vyvolanej osobitnou povahou prevádzky - vymrštením skalky spod kolies motorového vozidla žalovaného do čelného skla motorového vozidla žalobcu, kde spôsobila jeho poškodenie. Uvedená udalosť bola spôsobená osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, a to otáčavým pohybom jeho kolies, ku ktorému dochádza pri jazde vozidlom. Priebeh škodovej udalosti mal súd preukázaný výpoveďou žalobcu, ako aj svedkov D., L. K. C. I., ktorí boli pri udalosti prítomní. Všetci svedkovia zhodne s

tvrdeniami žalobcu uviedli, že k vymršteniu skalky došlo spod kolies motorového vozidla žalovaného, o priebehu škodovej udalosti nemali žiadne pochybnosti, a to najmä o totožnosti motorového vozidla, ktorého prevádzkou ku škode došlo. Svedok C. I., ktorý viedol motorové vozidlo žalovaného, uviedol, že v protismere nešli žiadne motorové vozidlá, nakoľko k odskočeniu skalky došlo pri predchádzaní vozidla žalobcu a následnom zaraďovaní sa do pravého jazdného pruhu. V prípade, ak by išlo v protismere motorové vozidlo, predchádzanie by uskutočniť nemohol. K odskočeniu skalky nemohlo dôjsť ani od motorového vozidla v pravom jazdnom pruhu, keďže za autobusom žalobcu išiel dlhší čas, z dôvodu zákazu predchádzania a následne sa pred autobus aj zaraďil. Svedok L. uviedol, že ďalšie vozidlo pred autobusom bolo vo vzdialenosti 50 až 60 metrov. Z výsluchov svedkov aj účastníkov konania mal súd preukázané, že žalobca žalovaného pred vznikom škody nepoznal. Pokiaľ teda vedľajší účastník spochybnil, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla žalovaného, poukazujúc na skutočnosť, že vyhlásenie poisteného a poškodeného o vzniku škodovej udalosti nemá charakter hodnoverného dôkazu, uvedené tvrdenie bolo vyvrátené vykonanými dôkazmi. Traja svedkovia škodovej udalosti, vrátane vodiča vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, ako aj žalobca ako vodič poškodeného vozidla, zhodne opísali skutkový priebeh vzniku škody, pričom o hodnovernosti ich výpovedí, súd nemal žiaden dôvod pochybovať. Súd mal taktiež v konaní preukázaný vznik škody, spôsobenej uvedenou udalosťou. Výška škody bola preukázaná faktúrou za opravu čelného skla motorového vozidla žalobcu, vystavenou Maj-glass s. c. so sídlom v Poľskej republike dňa 22. 6. 2013 v sume 10.691,15 zlotých, čo po prepočte kurzom platným dňu 21. 6. 2013 predstavuje 2.469,72 eura. V tejto súvislosti súd uvádza, že výška škody nebola spochybnená ani žalovaným, ani vedľajším účastníkom na strane žalovaného. Súd mal taktiež v konaní preukázané, že k vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu došlo v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovaného, nakoľko v dôsledku otáčavého pohybu kolies motorového vozidla žalovaného došlo k vymršteniu skalky, ktorá poškodila čelné sklo vozidla žalobcu. Liberačné dôvody v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka, tvrdené vedľajším účastníkom, súd v konaní preukázané nemal. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia sa prevádzateľ motorového vozidla nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Súd mal za to, že vymrštenie skalky spod kolies motorového vozidla je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla, preto nie je možné sa zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi zbaviť v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka. Motorové vozidlá sa pohybujú po zemskom povrchu, preto prenášajú kinetickú energiu aj na materiál vozovky. Pokiaľ sa na vozovke nachádzajú skalky a v dôsledku uvedeného pôsobenia síl dôjde k ich vymršteniu, jedná sa jednoznačne o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke motorového vozidla (v tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. 11. 2013, sp. zn. 10Co/229/2013 ako aj na stanovisko U. R. E. zo dňa 16. 7. 2013 ako orgánu dohľadu nad výkonom poisťovníctva, podľa ktorého v prípade škody na čelnom skle je vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a k vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu. Ak teda udalosť - škoda na čelnom skle - bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu na čelnom skle a pokiaľ mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je poisťovateľ povinný takúto škodu za neho uhradiť). Súd preto podanej žalobe žalobcu v časti istiny v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť na jej zaplatenie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Keďže, vzhľadom na druh žalovaného nároku, čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právnym predpisom ani určený v rozhodnutí, bol žalovaný, v zmysle zákonného ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie žalobca požiadal. Pretože žalobca nepreukázal skoršie doručenie výzvy na plnenie, súd považoval za výzvu na plnenie žalobu, ktorá bola žalovanému doručená náhradným spôsobom doručenia dňa 21. 3. 2014 (podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu), preto bol žalovaný povinný splniť svoj dlh dňa 22. 3. 2014 a dňom 23. 3. 2014 sa dostal s plnením svojho záväzku do omeškania. V tejto súvislosti súd uvádza, že za výzvu na plnenie nie je možné považovať uplatnenie nároku na náhradu škody v poisťovni, s ktorou mal žalovaný uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keďže nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil voči žalovanému, nie voči poisťovni. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania

od 23. 3. 2014, vo výške úroku z omeškania platného k prvému dňu omeškania, t. j. 5,25 % ročne a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením si súd rozhodnutie o trovách konania vyhradil na samostatné rozhodnutie, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko ku dňu vyhlásenia rozsudku nebola ustálená výška trov konania. Svedok, vypočutý na súdnom pojednávaní dňa 24. 9. 2014, si uplatnil svedočné, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Keďže svedočné nebolo pokryté preddavkom zo strany účastníkov konania, súd si na samostatné rozhodnutie vyhradil aj rozhodnutie o trovách štátu, ktoré by mohli vzniknúť štátu v prípade úhrady uplatneného svedočného z rozpočtových prostriedkov súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.